

тята и се ободи на тръна. Тя го изгледа сърдито и натъртено каза: „Да има цвѣтя по земята разбирамъ, тѣ сж радость за всѣки човѣкъ и въ всички случаи може да се употрѣбятъ, но трънътъ за какво е и за какво служи, това не зная.“

— Това ще ти кажа сега, — се обади трънътъ.

— Недѣйте ме гледа съ прѣзрение, азъ имахъ най-голѣмата честь отъ васъ всичкитѣ, защото още когато Богъ ме създаде, съмъ избранъ да бжда поставенъ като корона върху главата на небесния царъ. Хората ме сложиха върху светата глава на Исуса Христа за да му причиня болки и страдания, но азъ нѣжно му обвихъ и цѣлунахъ страдащото чело и плакахъ отъ мъка съ кървави сълзи, които се спущаха по свѣтлото лице на нашия изкупитель. Поради моитѣ бодли — продължи трънътъ — хората ме гледатъ като прѣстѣпникъ и моето мѣсто е въ хресталацитѣ. Азъ не съмъ виновенъ, че вмѣсто цвѣтя Богъ ми е далъ бодли.

Марийка наведе глава и се замисли: „Колко е грѣшно да сѣдимъ по външността. Този скромненъ трънъ бѣше тъй щастливъ като никое друго цвѣте.“

